

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/222/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117203665
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117203665.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ladislava Duditša a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 77, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom, v Bratislave, Štefánikova 8 proti žalovanej: E.. J. P.Á., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v P., Q. XXX/XX, o zaplatenie 2.702,14 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 38Csp 20/2017-100 zo dňa 16. februára 2018

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení :

I. Žalovaná je povinná za a p l a t iť žalobcovi sumu 1.893,10 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.893,10 EUR od 28.9.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. III. Žalobca má p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 40 %.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 16.2.2017, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy vo výške 2.702,14 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 7,29 % ročne zo sumy 2.702,14 EUR odo dňa 28.9.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.702,14 EUR odo dňa 28.9.2016 do zaplatenia, titulom zmluvy o stavebnom sporení. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

3. Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX na cieľovú sumu 3.000,-eur a na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie úveru úverovú zmluvu k č. účtu 29304390/7930, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru v zmysle všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 3.000,-eur pri úrokovej sadzbe 7,29 % ročne. Finančné prostriedky vo výške 3.000,-eur boli žalovanej poskytnuté na základe písomnej požiadavky žalovanej s tým, že žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami splatnými vždy v prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca so začiatkom splácania dňa 1.10.2011, pričom žalovanej bol poskytnutý aj medziúver a splátka medziúveru vo výške 32,-eur bola prerozdelená tak, že v súlade s úverovou zmluvou bolo 0,44 % cieľovej sumy použitých na sporenie, pričom prostriedky boli preúčtované na sporiaci úver pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenie a pridelenie cieľovej sumy t.j. vzniku nároku na riadny stavebný úver; 0,61% cieľovej sumy bolo použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Žalovaná ale prestala uhrádzať riadne mesačné splátky, čím podmienky pridelenia stavebného úveru nespĺnila, nakoľko uhradila poslednú splátku dňa 12.4.2016. Žalovaná bola žalobcom výzvou zo dňa 28.4.2016 písomne upozornená, že mešká so zaplatením 2 splátok a v prípade, ak

nezaplatí niektorú zo splátok, môže žalobca požadovať okamžité splatenie celého úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nerešpektovala predmetnú výzvu, žalobcu ju dňa 27.9.2016 vyzval na okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 2.702,14 eur a od uvedeného dátumu došlo k zvýšeniu úrokovej sadzby zostatku o 5%.

4. Žalobca pripojil k žalobe okrem uvedených zmlúv listiny - Úverová zmluva, Príloha 4. 1 - výška, počet a termíny splátok, Príloha č. 2 - Súhrnný prehľad, Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie FLEXIBIL, Požiadavka na čerpanie finančných prostriedkov, Oznámenie o výplate, Začiatok splácania úveru, Výpisy z účtu SPORENIE, Výpisy z účtu MEDZIÚVER, Výzva pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru, Žiadosť o okamžité splatenie úveru a doručenkú.

5. Žaloba spolu s procesným poučením bola žalovanej doručovaná dňa 5.4.2017 avšak súdu sa zásielka vrátila dňa 6.4.2017 z dôvodu „adresát neznámy.“ Súd vykonal šetrenie pobytu žalovaného prostredníctvom MEO, REGO, OOPZ, Sociálnej poisťovne s tým, že pobyt žalovanej sa nepodarilo zistiť. Preto súd doručoval žalobu v zmysle ust. § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), žalovaná sa k žalobe nevyjadrila ani neoznámila súdu žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

6. Súd v súlade s § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) nariadil pojednávanie na deň 16.2.2018, predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 19.12.2017, žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené postupom podľa § 116 ods.3 CSP dňa 27.12.2017.

7. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle článku 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní Európskej únie s odkazom na Smernicu Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmlúv, článku 6 bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS, § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) § 491, § 457, § 458, § 39, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1,2,3,4 písm. k/, § 53 ods. 5 OZ § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 14.6.2014, § 2 písm. a/,b/, ods. 2, §9 ods.1,2, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších zmien a doplnkov, článku 8 Civilného sporového poriadku, s odkazom na ust. § 132 ods. 1, 3, § 150 ods. 1, § 185 ods. 2, § 470 ods. 1,2 CSP, § 517 ods. 1,2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom konštatoval, že aj keď predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená podľa zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), úver má spotrebiteľský charakter, t.j. žalovaná má postavenie spotrebiteľa a preto aplikoval právne normy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 31.8.2011 uzatvorená úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru vo výške 3.000,-eur s tým, že žalovaná túto sumu čerpala 2 výplatami medziúveru a to dňa 16.9.2011 výplatou vo výške 2.400,-eur a dňa 28.12.2012 výplatou vo výške 600,-eur, výška skutočne čerpanej sumy úveru nebola sporná a z dôvodu, že medziúver prestala riadne a včas splácať, žalobca dňa 27.9.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a požiadal žalovanú na splatenie celého zostatku úveru vo výške 2.702,14 eur (viď oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručené fikciou žalovanej dňa 5.10.2016).

10. Nakoľko súd prvej inštancie mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 1.893,10 eur, pričom po vyhlásení mimoriadne splatnosti bola istina pohľadávky v sume 3.000,-eur znížená o vykonané vklady v celkovej sume 715,19 eur, istina predstavuje sumu 2.284,10 eur, vo zvyšnej časti istiny súd žalobu zamietol, pričom dospel k záveru, že poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 30,-eur a vo výške 50,80 eur (poplatok za schválenie úveru), odpočítal od výšky poskytnutého úveru (viď v tomto znení rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012 sp.zn. 18Co 109/2011).

11. Súd prvej inštancie žalobu zamietol nielen čo sa týka poplatkov za uzavretie zmluvy a poplatku za schválenie úveru, t.j. vo výške 30,-eur a 50,80 eur, zamietol žalobu aj v časti požadovaných zmluvných úrokov odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, keďže tento nárok súd považoval za absolútne

nedôvodný s odkazom na § 503 ObZ a keďže ku dňu splatnosti úveru t.j. dňa 27.9.2016 boli splatné aj úroky z istiny úveru, od 28.9.2016 už žalobcovi zmluvné úroky neprislúchajú, nakoľko po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.10.2013 sp.zn. 3Co 85/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 143/98). Preto súd prvej inštancie priznal úroky z omeškania v uplatnenej výške 5% ročne a v uplatnenom rozsahu od 28.9.2016, nakoľko žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 27.9.2016, odkedy už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.

12. Uvedol, že úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

13. Súd prvej inštancie žalobu zamietol aj v časti požadovaných nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 310,20 EUR.

14. Poukazoval na to, že podľa výpisu z účtu zosplateného medziúveru žalobca evidoval v podobe pasív na tomto účte dňa 29.7.2011 evidovaný poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 30,-eur a poplatok za vedenie účtu vo výške 14,90 eur, dňa 11.8.2011 evidovaný poplatok za schválenie úveru vo výške 50,80 eur (spolu 95,70 eur), dňa 11.8.2011 evidovaný poplatok za vedenie účtu vo výške 31,50 eur, dňa 1.1.2012 poplatok za vedenie účtu vo výške 12 eur, dňa 1.1.2012 poplatok za vedenie účtu vo výške 42,-eur, dňa 17.7.2012 poplatok za upomienku vo výške 3,30 eur, dňa 10.8.2012 poplatok za zmenu v poistení vo výške 10,-eur, dňa 1.1.2013 poplatok za vedenie účtu vo výške 12,-eur, dňa 1.1.2013 poplatok za vedenie účtu vo výške 42,-eur, dňa 11.2016 poplatok za vedenie účtu vo výške 12,-eur dňa 31.5.2016 poplatok za upomienku vo výške 19,-eur, dňa 30.6.2016 poplatok za upomienku vo výške 19,-eur, dňa 31.7.2016 poplatok za upomienku vo výške 19,-eur dňa 24.8.2016 poplatok za upomienku vo výške 19,-eur a dňa 27.9.2016 poplatok za upomienku vo výške 19,-eur.

15. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí neopomenul spotrebiteľský charakter právneho vzťahu a aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách účinného k 26.6.2006 a uvedol, že žalobca nemá nárok na poplatky, keďže vedenie účtov je v záujme žalobcu a keďže žalobca nepreukázal na základe akých ustanovení zmluvy poplatky účtoval, tak mu ich nepriznal, keďže sa to prieči dobrým mravom s odkazom na citované uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011 sp.zn. IV.ÚS 55/2001-19, nakoľko predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, uplatňovanie poplatku je možné považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 OZ s odkazom na § 52 až 54 OZ a s apelom na uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co 350/2012 zo dňa 22.5.2014 ako aj z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle smernice Rady č. 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

16. Žalobca úver zosplatil ku dňu 27.9.2016, teda týmto dňom sa stal splatným celý úver, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.9.2016 do zaplatenia, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania bola 0,00 %.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 263 ods.1 CSP a § 255 ods. 1.

18. Podľa zásad o náhrade trov konania súd rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu v spore, t.j. vo výške 40 % (čo predstavuje konečný úspech žalobcu v spore, pretože zo 100 % žalovanej sumy 2.702,14 EUR súd prisúdil žalobcovi sumu 1.893,10 EUR, čo je 70 % a neúspech vo výške 30 %).

19. Proti výrokom rozsudku pod číslom II a III. podal odvolanie žalobca, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

20. V podanom odvolaní sa žalobca konkrétne pod bodom a/ vyjadroval k istine, b/ k poplatkom, c/ k riadnemu úroku po splatnosti úveru. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil v napadnutej časti výroky rozsudku tak, že žalobe žalobcu aj vo zvyšku vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

21. K priznanej istine uviedol, že prvoinštančný súd znížil žalobcom uplatnený nárok o sumu vo výške 809,04 eur (2.702,14 eur - 1.893,10 eur) pozostávajúcu z poplatkov vo výške 310,20 eur a zvyšnej sumy vo výške 498,84 eur. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení vychádzal z toho, že v čase zosplatenia úveru bola istina vo výške 3.000,-eur znížená jednotlivými kladmi o sumu spolu vo výške 715,90 eur (bod 50 napadnutého rozsudku) s tým, že v odôvodnení ale súd bližšie neuviedol, na základe akého dôvodu vychádzal pri uvedenom tvrdení a to s poukazom aj na to, že splátka medziúveru žalovanej vo výške 32,-eur bola v zmysle ustanovení zmluvy o úvere prerozdelená tak, že 0,44% z cieľovej sumy bolo použitých na sporenie a 0,61 % cieľovej sumy použitých na úhradu úrokov. Preto časť splátky žalovanej bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy. Dňom 27.9.2016 žalobca požiadal o okamžité splatenie celého zostatku úveru, čím došlo k zúčtovaniu zostatkov a príslušných obrátov na spotrebiteľskom a medziúverom účte a k vytvoreniu dlžnej istiny vo výške 2.702,14 eur. Súd prvej inštancie ale nerešpektoval špecifickosť poskytnutého úveru a započítal všetky splátky na výšku poskytnutej pohľadávky, bez bližšieho odôvodnenia tohto postupu.

22. K nepriznaniu poplatkov v celkovej výške 310,20 eur žalobca poukazyval na citované články zmluvy a príslušné obchodné podmienky, pričom spoplatnenie upomienok je priamo upravené v článku 5 ods. 1 zmluvy o úvere s predložením Sadzobníka poplatkov účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, pričom poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Apeloval na to, že upomienka bez súčasného postihu v podobe jednorázového paušálneho poplatku za jej vystavenie by nemala požadovaný efekt, nakoľko jej úlohou je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas, t.j. aby omeškanie so zaplatením dohodnutej splátky úveru bolo pre neho ekonomicky nevýhodné (viď rozsudok Krajského súdu v Plzni zo dňa 12.6.2013 sp.zn. 25Co 60/2013) ako aj citovaný nález Ústavného súdu ČR. Súd prvej inštancie ale nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov za vedenie účtu a rovnako nepriznal žalobcovi ani nárok na zaplatenie poplatkov za uzavretie zmluvy a to s odkazom na § 13 ods. 2 a § 4 ods. 1 VOP ako aj § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 10.6.2013.

23. K dôvodnosti priznania riadnemu úroku po splatnosti úveru uviedol, že neobstojí záver súdu v tomto smere, dávajúc do pozornosti aj citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako aj ČR, z ktorých vyplýva povinnosť dlžníka platiť úroky až do doby skutočného vrátenia poskytnutého úveru veriteľovi, čo potvrdzujú aj viaceré rozhodnutia krajských súdov SR, ktoré konkrétne citoval s odkazom aj na citáciu ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 ObZ s tým, že ustanovenie § 503 ods. 3 ObZ simultané úročenie pohľadávky po splatnosti peňažného záväzku úrokom z omeškania a súčasne úrokom podľa § 502 ObZ nie je zákonom vylúčené s tým, že legitímnosť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov po okamžitom zosplatení úveru vyplýva zo samotného znení ust. § 502 a § 503 ObZ, bez potreby duplicitných dojednaní v zmluve o úvere.

24. Uviedol, že protiprávny stav vyvolala žalovaná svojím nezodpovedným správaním a žiadosťou o okamžité splatenie úveru nedochádza k zániku (predčasnemu ukončeniu) zmluvy a stav, keď žalovaná naďalej užíva poskytnuté finančné prostriedky a žalobca nimi fakticky nedisponuje, nie je dôvodom na nepriznanie zmluvne dohodnutých úrokov, keďže inštitút úroku je v právnej doktríne SR a ČR dlhodobo interpretovaný ako cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov. Preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania (bez ohľadu na termín splatnosti úveru) t.j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi s odkazom aj na citované komentáre Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka. Uviedol, že na základe absurdného záveru súdu prvej inštancie by bolo postavenie dlžníka lepšie v prípade porušenia záväzku (nesplácania úveru), než v prípade riadneho plnenia povinnosti. Ak totiž dlžník počas celej doby úveru riadne svoj úver spláca, tento sa mu úročí dojednanou sadzbou, v danom prípade 7,29 % a pokiaľ svoj úver svojvoľne prestane splácať, tak paradoxne dochádza k ekonomickému výhodnejšiemu postaveniu dlžníka, keď namiesto povinnosti

zaplatiť žalobcovi aj zmluvne dohodnuté úroky vo výške 7,29% p.a., popri úrokoch z omeškania (ako zákonom stanovenej sankcie), je žalovaná povinná zaplatiť iba zákonný úrok z omeškania vo výške 5% p.a., čo je neprijateľné a radikálne znevýhodňuje všetkých klientov banky, ktorí svoje úvery splácajú riadne, finančne motivuje každého úverového klienta, čím skôr prestať riadne splácať svoj úver a absolútne devastuje úverové podnikanie bánk.

25. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

26. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP t.j. v danom prípade výroky pod číslom II. a III., ktorými súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40% , z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP s tým, že dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

27. Keďže z obsahu odvolania vyplýva aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, ktorý je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutej časti rozsudku, ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu z 3.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2016), odvolací súd aj v tomto smere poukazuje na dôvodnosť odvolacej námietky žalobcu.

28. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

29. Odvolací súd uvádza, že štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je od 01.07.2016 upravená v ust. § 220 CSP.

30. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Podľa § 220 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

32. K odvolacej námietke žalobcu vyplývajúcej z nepriznania aj zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, odvolací súd apeluje na nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia v tejto časti (viď v tomto smere Zápisnicu z občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.2.2017) a potrebu posudzovania konkrétnej dohody strán sporu z dôvodu, že „pokiaľ v spotrebiteľskej zmluve je dohodnuté platenie zmluvných úrokov až do doby vrátenia úveru, ako je to aj vo veciach Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/223/2015 a 2Co/224/2015, nemožno bez ďalšieho, teda bez ohľadu na exitujúcu dohodu, nepriznať úrok po zosplatnení, okrem prípadov, že takéto zmluvné dojednania sú neplatné, čo však je vždy vecou posúdenia konkrétnych skutkových okolností. Z ust. § 503 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) bez ďalšieho nie je možné uzavrieť, že úrok patrí len do splatnosti úveru, keďže toto ustanovenie upravuje otázku splatnosti úrokov pre prípad, že si ju zmluvné strany nedohodli inak, nie otázku doby trvania povinnosti platiť úroky. Doba trvania povinnosti platiť úroky je upravená len určením jej začiatku

v § ust. 502 ObZ a koniec doby je ponechaný na vôľu zmluvných strán. V zásade je možné dohodnúť zmluvný úrok až do doby vrátenia úveru“, s poukazom aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/346/2017 v tomto smere.

33. Preto je záver súdu prvej inštancie (viď bod 54 odôvodnenia napadnutého rozsudku), že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká nepreskúmateľný, keďže neobsahuje konkrétne odôvodnenie skutkových zistení, z ktorých súd prvej inštancie v tomto spore vychádzal.

34. Odvolací súd v kontexte posudzovania priznania zmluvných úrokov z úveru aj po zosplatnení úveru, poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach pod sp.zn. 3Co/210/2018 zo dňa 09. mája 2019 a 6Co/167/2018 s odkazom na skutočnosť, že platenie dohodnutých úrokov z úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy ale postačuje, ak je uvedené v obchodných podmienkach, na ktoré zmluva ale musí výslovne odkazovať, pričom zmluva musí byť podpísaná a všeobecné obchodné podmienky musia byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známe, alebo sú k návrhu zmluvy priložené, a to v okamžiku akceptácie zmluvy s tým, že obchodné podmienky sa stávajú súčasťou uzavretej zmluvy, ak sú v rámci zmluvného dojednaní vyhlásené za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané s tým, že musia byť dojednané v súlade so zákonom (viď rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. I.ÚS3512/11 zo dňa 11.11.2013, čo sa týka dojednaní obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach).

35. Čo sa týka nepriznania poplatku za uzavretie zmluvy a schválenie úveru, ako aj za vedenie účtu, v tomto smere odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v bode 64 (§387 ods. 2 CSP), nakoľko ide o neprijateľné nároky spočívajúce v úkonoch žalobcu a v jeho prospech, vyplývajúce z formálnych dojednaní, ktoré spotrebiteľ nemôže ovplyvniť a preto sú v rozpore s dobrými mravmi § 3 OZ s odkazom na § 39 OZ, a to so zreteľom aj na účinné ust. § 37 ods. 21 zákona č. 182/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 403/2001 Z.z. o bankách.

36. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to v spojení s výrokom o trovách konania, ktorý so zrušujúcim výrokom úzko súvisí s tým, že v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

37. V zmysle § 391 ods. 2, 3 CSP bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky a vo veci rozhodnúť v zmysle od 01.07.2016 účinných procesných ustanovení CSP, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, so zreteľom na konkrétne odvolacie námietky žalobcu a potrebu preskúmania konkrétneho dojednaní strán sporu v úverovej zmluve č. 29304390/7930, vychádzajúc zo sporného nároku žalobcu týkajúceho sa priznania zmluvného úroku aj po čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v znení záverov vyplývajúcich so Zápisnice z občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07.02.2017 a s apelom na citované rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach ako aj s odkazom na ust. § 220 CSP.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).